

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

sen ønskede, at Bestemmelsen kunde komme til at træde i Kraft allerede til Juni Termin, og spurgte, hvornaar det var Mening, Loven skulde træde i Kraft. Der staar i § 1, sidste Punktum, at „Landbrugsministeren bemyndiges til efter Forhandling med Finansministeren at udstede Bekendtgørelse om, fra hvilke Tidspunkter den ændrede Rentebetaling indtræder, og inden hvilken Frist Ansøgning om saadan ændret Rentebetaling skal indgives“. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er af meget stor Betydning, at det sker saa hurtigt som muligt, og naar den citerede Bestemmelse er indsat, er det netop for at faa det gennemført saa hurtigt som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen og det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup henstillede til mig, om det ikke var muligt at faa udvidet Regnskabsmaterialet i Landbruget saa meget, at man kunde være sikker paa, at Materialet var tilstrækkeligt stort, naar det nu skulde have en større Betydning, end det hidtil har haft. Jeg er enig i, at en saadan Udvidelse er nødvendig, og man maa saa naturligvis tage de økonomiske Forpligtelser, som kan følge heraf.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalte, at han ikke kunde være med til den Affattelse, Lovforslaget har faaet, fordi det nu blev Landøkonomisk Driftsbureau, som kom til at bestemme den Rente, Statshusmændene skal betale. Men dette er ikke rigtigt; det er de Regnskabsresultater, som fremkommer ude fra de enkelte Landbrug, som kommer til at afgøre, hvad der skal betales, og Landøkonomisk Driftsbureau har blot at gøre Regnskaberne op og udregne, hvad Procenten er. Saa bliver det paa Grundlag af denne Procent, Husmændene kommer til at betale.

Det ærede Medlem anbefaler i Stedet for, at man skulde overlade det til Statens Jordlovsudvalg at bestemme Rentens Størrelse Aar for Aar. Det synes jeg er en meget daarlig Ordning. Selv om Statens Jordlovsudvalgs Medlemmer — det ærede Medlem iberegnet — er nogle af de bedste Mænd her i Landet, tror jeg nu alligevel, man vilde gøre baade dem og Statshusmændene en Bjørnetjeneste ved at overlade dem Fastsættelsen af Renten. Det vil være umuligt for dem at foretage et forsvarligt Skøn.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen sagde, at det eneste Grundlag for konjunkturbestemt Rente, han vilde anbefale, var Grundskyld. Det begyndte vi ogsaa med, men det viste sig netop at være alt for usmidigt, og det gav alt for ringe Udsving.

Saa sagde det ærede Medlem, at naar Kapitelstakstsystemet var ufuldkomment, var det Regeringens og Rigsdagens Skyld. Jeg fristes til at spørge det ærede Medlem: Er det ogsaa Regeringens og Rigsdagens Skyld, at England har indført Svinekontingentering? Det afgørende for, at Kapitelstakstsystemet ikke er forsvarligt mere, er, at man har begrænset Produktionen, saa Husmændene kun faar Halvdelen af det Antal Svin, de har produceret tidligere, maaske daarligt nok. Samtidig faar de ganske vist betydeligt højere Priser, og disse Priser medfører en stærkere Forrentningsforpligtelse, men Nettofortjenesten staar ikke i Forhold dertil. Det har Regering og Rigsdag saa vist intet Ansvar for. Det, vi har Ansvar for, er, om man har kunnet udnytte Kontingenteringen til det sidste ved Gennemførelsen af Handelsaftaler med England, men fri Produktion og fri Eksport af Svin er for Øjeblikket umulig.

Det ærede Medlem vil lægge hele Ansvaret og Skylden for, at Kapitelstakstsystemet ikke svarer til det, man har ventet sig, over paa Kornloven. Det er lige saa forkert som saa meget andet af det, det ærede Medlem sagde, maaske endogsaa noget af det mest forkerte. Saa længe Kornloven virkede, gik det meget godt, men efter at Kornpriserne var gaaet langt ud over Kornlovens Bestemmelser, gik det galt, saa kom der Udgifter for Husmændene, ogsaa til Korn, som slet ikke blev bestemt ved Kornloven paa det Tidspunkt, og saa gav Kapitelstaksten Resultater, der slet ikke svarede til Husmændenes Indtægtsniveau.

Saa gjorde det ærede Medlem en hel Række Bemærkninger om Forrentningsprocenterne. Det skal vi ikke debattere nu; kun een Ting er mig ubegribeligt, i alt Fald ud fra den Betragtning, det ærede Medlem gjorde gældende til at begynde med, at han var Tilhænger af konjunkturbestemt Rente, nemlig at han nu til Slut sagde, at i Virkeligheden var Landbrugets Forrentningsprocent altid 4. Han vil dog formodentlig mene, at det er Gennemsnittet gennem mange Aar, der bliver 4, for ellers maa det ærede Medlem være helt ved Siden af. Ingenting er fuldkomment her i Verden; de foreliggende Tal viser, at i de 20 Aar, Landøkonomisk Driftsbureau har virket, har Forrentningsprocenten af de bogførte Værdier svinget mellem 0 og 12, og saa synes jeg, der er i høj Grad Grund til at indføre konjunkturbestemt Rente, for saa er Svingningerne, selv om Gennemsnittet er omkring 4, saa store fra